

20210424-Taygeta-NL-SUZY-Class-Taygetean-Galactisch-ruimteschip

SUZY-KLASSE SCHIP - TAYGETEAN SCHIP

Video URL: <https://youtu.be/eWo5wNmCygk>

In deze video legt Yázhí Swarúú, een jonge alien, ons uit hoe haar SUZY-klasse schip eruit ziet. Hoe het er van buiten uitziet, wat het van binnen heeft en hoe de motoren zijn. Ook aan het eind geeft Anéeka of Temmer, een buitenaardse vrouw van de ster Taygeta in de Pleiaden, ons wat meer informatie over deze klasse schepen van haar ras.

"Deze informatie is verstrekt door buitenaardse personen, vrouwen en mannen van de ster Taygeta in de Pleiadencluster, via een schriftelijk contact met ons." T

DEZE INFORMATIE IS VAN YÁZHÍ SWARÚÚ

Suzy is een Suzy-klasse gevechtsruimteschip. De eerste van een serie van drie schepen zoals deze gebouwd. Suzy, deze, heeft de registratie TP T-155. Angelic babe, vertaling, heeft TPT-156. En Horus TPE-157. Rashell heeft TPY-156 en Dhor Káal'el heeft TPE-157.

TPT staat voor Taygeta Pleiades Temmer, vertaald, natuurlijk. Als een plaats van registratie. TPE staat voor Taygeta Pleiades Erra en nummer.

Suzy's grootte is die van ongeveer een middelgrote flat of appartement. Vreemd, want ze is lang en niet erg breed. Het schip is in totaal 93 meter lang, maar binnen is de leefruimte veel kleiner. Het zijn twee hele verdiepingen boven elkaar. De onderste is alleen techniek en onderhoud.

Dan is er de hoofdverdieping. Boven alleen toegang tot systemen die boven het hoofd zijn als een van de polen van kunstmatige zwaartekracht generatoren. Maar die laatste is niet een hele verdieping, je kunt er alleen op handen en voeten naar binnen om iets te repareren. Daar zijn ook de luchtkanalen en zo.

Het roer is elektrisch blauw. Op de zijkanten van het schip, het embleem van de vlucht, al bekend. Dat het Taygeta niet heeft verlaten, maar is aangenomen sinds het schip hier op Aarde aankwam. De maker van dat embleem is menselijk.

Het schip heeft de vorm van wat wij SCI-FI noemen. Het is lang, met brede achternvinnen. Cabine vooraan en motoren achteraan. Lijkt erg op deze afbeelding, maar zonder die dingen die ze op de vleugeltips zetten. Dat wil zeggen, dezelfde basisvorm, maar met ovaalvormige vleugeltips. Op deze afbeelding lijken de plasmamotoren qua vorm erg op elkaar.

Wat betreft de schijfvormige schepen, zeg dat Taygeta geen grote schijven gebruikt voor de vorm van grotere schepen. Schijfvormige schepen bestaan, maar ze zijn een soort van ondersteunend. Ze zijn als auto's. Ze zijn eenvoudig, heel klein, zoals een klasse 2 schijfvormig Taygeta schip ook bekend als een lichte transporter. Het is afhankelijk van een grotere zoals een vliegtuig afhankelijk is van een vliegdekschip. Ook nu nog worden deze schepen gebruikt als ondersteuning voor kleine zaken, maar ze komen bijna nooit in de atmosfeer van de Aarde omdat ze kwetsbaar kunnen zijn voor aanvallen. Alleen goed uitgeruste jachtschepen komen binnen, of die van de Hashmallim, ook binnen de Toleka.

Wat er gebeurt is dat de schijfvorm helpt om de elektromagnetische energie die door de motoren wordt geproduceerd gelijkmatig te verspreiden. Maar in een schip met grote kracht in de motoren is de vorm irrelevant. Dus krijgt het de vormen die het handigst zijn in termen van ontwerp en functionaliteit. Als alles een schijf was, zou het saai zijn.

Terugkomend op Suzy, zoals ik al zei, het schip is erg groot van buiten, maar van binnen is het niet zo groot omdat de bruikbare ruimte om te leven veel kleiner is. Als je het schip binnenloopt, zie je aan de voorkant en van buitenaf een brede metalen oprijplaat die ongeveer zo groot is als een auto. Je gaat de helling op en aan elke kant zijn er hydraulische zuigers die hem omhoog en omlaag laten gaan. Sommige onderdelen van de technologie zijn eenvoudig en werken goed. Je hoeft geen complexere dingen te implementeren die de neiging hebben te falen. Dus je gaat de helling helemaal op en je bent in de laadruimte, dat is de ingang. Naar achteren toe heb je de binnenruimte van een garage voor 2 auto's achter elkaar, maar dan anderhalf keer zo breed. Met bevestigingspunten op de vloer voor voertuigen of apparatuur. Aan de zijkanten heb je containers als laden met hun deksels. Ze zijn rechthoekig voor vracht van wat dan ook en hebben oranje elastische netten die de hele wand omzomen, vergelijkbaar met wat je zou zien in een vrachtvliegtuig. Alles om dingen, uitrusting en vracht in het algemeen vast te houden.

Mondeling of door het indrukken van een knop met een pijl omhoog en een pijl omlaag die daar aanwezig zijn of in de vorm van een gedachte-instructie ga je de helling op met een metaalachtig geluid gevolgd door klink- en sluitgeluiden. Eenmaal hier, als je voor het schip uitloopt, kom je door een smalle gang van ongeveer 5-meter lang met transparante wanden aan elke kant die honderden indicatielampjes bedekken en het toegangspunt is tot de computer of het centrale brein van het schip. Dan kom je bij een deur die zijwaarts schuift. Het werkt met perslucht met zijn karakteristieke geluid, waar je de commandobrug of de cabine binnengaat.

Binnen heeft het de vorm van een halve maan. Dat wil zeggen, een halve maan achterkant met de toegangsdeur aan de voorkant met metallic grijze muren. Het heeft 7 zwarte stoelen met zwarte hoofdeinden met het embleem van het schip in reliëf erop. De stoelen hebben koperkleurige stiksels. Er zijn drie stoelen achterin, gevolgd door twee voorin, dan een opstapje en nog twee naar voren, piloot en co-piloot. Vanaf het opstapje is de vloer doorzichtig met de rest van de voorkant.

Er zijn daar twee consoles voor de laatste twee stoelen en daarvoor zijn er twee joysticks zoals op deze afbeelding.

En aan de zijkanten van de stoelen, die ook naar believen naar voren en naar achteren kunnen worden geschoven met alles en de consoles, zitten twee joysticks die uit de grond omhoog komen. Heel basic, maar vergelijkbaar met deze afbeelding.

Zoals ik al zei, is de cockpit van voren, naar boven en naar beneden, volledig doorzichtig. Hoewel het buiten niet hetzelfde wordt gewaardeerd, omdat de buitenromp de cabine niet afbakt zoals het binnen wordt gezien. Het heeft geen glas of iets dergelijks. Het is hetzelfde stuurmetaal van polymorf titanium dat ook doorzichtig is. En het heeft dezelfde weerstand als de rest van de romp van het schip. Als besturing springen er hologrammen om je heen waarvan je de grootte en positie naar believen kunt veranderen, zoals schermen aan de voorkant, vooral. En ze geven je navigatiegegevens en fysieke afzetting van het schip als een kunstmatige horizon, hoogte, lineaire snelheid, stijgsnelheid en gegevens van de motoren.

De brug achter ons latend, lopen we door de pneumatische deur, de gang door en komen weer uit in de vrachtruimte met een andere deur die ik niet heb genoemd omdat die meestal altijd open is. We lopen naar de bodem van de laadruimte rond de helling als die laag is of lopen erop als die omhoog is. Waar we door een andere pneumatische deur komen in een lange gang met pneumatische deuren aan elke kant. De tweede deur rechts van mij, achteruit lopend, is mijn slaapkamer. We openen de deur die naar links schuift en gaan mijn slaapkamer binnen.

Rechts van mij is een lange kast met wat van mijn kleren, met aluminiumkleurige deuren. Ze zijn handmatig, ze schuiven met de hand naar de zijkanten. Voor die kast of garderobe is nog een deur, het is de ingang naar de badkamer. Daar gaan we naar binnen. Links is een hekje en binnen een douche boven een badkuip die met water gevuld kan worden. Rechts staat een lange gespiegelde commode, met laden eronder. Op de achtergrond is wat het equivalent van een toilet zou zijn. Op de kaptafel met de spiegel staat een machine die kleuren en schakeringen van make-up mengt. Je kunt er de tinten creëren of reproduceren die je wilt en natuurlijk een speciale droger die automatisch sommige kapsels voor je realiseert. Persoonlijk gebruik ik die nooit.

Links van de badkamer is de slaapkamer zelf. Links met de rug naar de voordeur staat een speciale tafel met 7 computerschermen en een zwarte stoel met koperkleurig stiksel met aan het hoofd weer het embleem van het schip. Achter mij staat ook een lange zwarte fauteuil. In de muur die de badkamer van de slaapkamer scheidt, zitten nog meer deuren met toegang tot bergplaatsen voor spullen en kleding. Tegenover deze muur, dat wil zeggen links van mij, is het bed ingebouwd in het raam met bedieningsknoppen om alles te regelen wat er in het schip rond het bed gebeurt. (Die staan) op het bed in het raamkozijn zelf, dat lang en zeshoekig van vorm is. Het raam heeft een zwart metalen luik dat automatisch sluit en opent. Het heeft geen gordijnen. Achter mij en daar waar de bank staat, meer container plaatsen voor dingen. Er is niet veel ruimte om in te richten. Buiten mijn kamer zijn er zes andere deuren die naar nog eens zes slaapkamers leiden, in totaal zeven zoals de voorstoelen. Dat wil zeggen, er zijn vier piepkleine slaapkamers met hun badkamer die aan stuurboordzijde liggen, aan de rechterkant. En 2 even kleine slaapkamers aan bakboord. Dat wil zeggen, de linkerkant. Met een derde, onder hen, twee keer zo groot als de kamer van de kapitein, die de mijne is. 7 in totaal. De laatste twee achterkamers bevatten het equivalent van elektrische condensatoren en apparatuur die ik in het schip heb geïnstalleerd om het vermogen te verhogen, een deel van de motoren die ze opvoeren. Uit deze hal komt de eetkeuken. In het midden staat een ronde tafel die de doorgang verspert, met schermen erboven die de tafel omringen en bedieningsknoppen in het midden. Dit hele gebied is wit. Terugkijkend naar links is het fornuis en 3 ovens en een werktafel waar voedsel met de hand wordt gemaakt. Het kan ook automatisch, maar daar houd ik niet van. Rechts staan de kasten en de koelkasten. Als je terugloopt langs weer een pneumatische deur, is er weer een gang met doorzichtige rookkleurige wanden met elektrische bediening voor alles.

Op de grond is nog een deur die leidt naar de technische ruimte van het roer. Weer een hele verdieping lager dan de huidige, maar vol met apparaten en kabels, leidingen en zo. Dan, achteruit lopend, kom je bij een ander compartiment op dezelfde manier als de keuken. Aan de wanden vind je apparatuur in zijn laden of containers. 7 hele ruimtepakken in verticale containers hingen er met doorzichtige deksels. In het midden is de ontvanger van de trekstraal waar de te verplaatsen dingen of mensen aankomen of van waar ze vertrekken. Het apparaat zelf is wit met zilver. Het heeft de vorm van een bol met een diameter van 2,6 m en bevindt zich op de vloer net onder dit punt dat op de vloer is gemarkeerd met een wiel en een stevig raster. Ook in de trekstraalruimte naast de ruimtepakken liggen eerste hulp medische voorraden compleet met een med pod aan elke kant. Dat wil zeggen, in totaal 2. Ze zijn horizontaal. Wit met glazen koepelvormige cilinders half wit half doorzichtig.

En als we door een andere deur gaan, komen we door een gang met containers met reserveonderdelen van het schip. En door nog een deur, komen we in de technische ruimte. Helemaal wit, tot op de vloer, alleen met aluminiumkleurige randen. Onderaan staan twee consoles met hologrammen erboven met technische gegevens van elk van de reactoren. Er zijn er twee, naast elkaar. Het zijn onafhankelijke nulpuntreactoren. Merkaba quartz base in nul zwaartekracht en hoeven nooit te worden opgeladen. Aan weerszijden, twee gangen die de reactoren aan elke kant omringen. In elke gang toegang tot de onderhouds- en koelsystemen van de reactoren. Ook gaan ze naar beneden naar de engineeringverdieping die over de hele lengte van het schip loopt, onder de hoofdverdieping of het dek dat ik nu beschrijf. We passeren twee deuren, bijzonder sterke en dikke schotten onder extreme druk, dan komen we in een controlekamer voor de motoren. De achterkant van de motoren. Weer controleconsoles aan beide zijden met hologram-indicatoren en traditionele displays. Het zijn twee enorme witte cilinders. De achterkant van elke motor steekt uit in de kamer en verdwijnt in de achtermuur. Drukschot. Dit gebied ligt vol met bestelde kabels en allerlei soorten containerpijpen. En in dit gebied kunnen alleen de magnetische assen van de twee motoren worden gehandhaafd. Dat zijn de twee witte cilinders. Enorm, zo'n 5-meter lang bij anderhalve meter breed meer of minder.

Beneden op het engineeringdek zijn andere punten van de motoren bereikbaar. Wat de motoren betreft, dit zijn magnetische turbines met een individueel vermogen van 2,5-tev gepotentiëerd tot 3,5-tev aan vermogen. Gecombineerd 5 tot 7-volt magnetisch vermogen in de vorm van plasma onder hoge druk. TEV is gelijk aan triljoen elektronvolt.

Het zijn twee tegen elkaar in draaiende elektromagnetische plasmaturbines gevoed door twee nulpuntreactoren op basis van drijvend kwartsglas. Verder zijn er op het engineeringdek of op de vloer op strategische punten van de romp zwaartekracht opheffingsgeneratoren en kunstmatige zwaartekrachtssystemen door magnetische specifieke frequentie flux. Deze opheffers of zwaartekrachtgeneratoren fungeren als stuurvlakken zoals rolroeren en roeren voor een conventioneel vliegtuig.

Ik heb het schip van binnen al zo goed mogelijk beschreven. Er ontbreken alleen details, zoals dat de verlichting afkomstig is van lampen op de vloer, aan de randen van de wanden en aan de randen van het plafond. De lampen zijn klimopvormig waar alle blaadjes het interieur verlichten en de toon van de verlichting of de kleur van het interieur varieert naar gelang wat je wilt.